

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (R. Pascari)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V.Sîrbu, V.Mihaila, A.Minciuna)

ÎNCHEIERE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Mocanu Serghei,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova cu privire la anularea actului administrativ și constatarea încălcării termenului de examinare a plângerii,

împotriva deciziei din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de Mocanu Serghei și a fost menținută hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă

La 21 august 2017, Mocanu Serghei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova privind anularea actului administrativ și constatarea încălcării termenului de examinare a plângerii.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 20 octombrie 2014 s-a adresat cu o plângere la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal prin care a solicitat tragerea la răspundere a SA „Tracom” care fără a respecta procedura, a prelucrat și eliberat lui Marcel Balagura, înscrisuri care conțin date cu caracter personal.

A menționat că prin decizia nr. 165 din 24 iulie 2017, emisă de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, s-a constatat lipsa încălcării prevederilor Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08 iulie 2011.

A susținut că, decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 165 din 24 iulie 2017 a fost emisă cu încălcarea termenului legal de examinare a plângerilor, prevăzut de art.27 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08 iulie 2011. Decizia respectivă este nemotivată, întrucât controlul s-a efectuat incompetent, superficial și părtinitor, iar fostul angajator SA „Tracom”, prelucrând datele sale cu caracter personal a încălcat prevederile art. 27 și art. 29 alin. (1) ale Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08 iulie 2011.

A solicitat reclamantul Mocanu Serghei anularea ca fiind ilegală decizia Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal nr. 165 din 24 iulie 2017 și constatarea încălcării termenului de 30 de zile pentru examinarea plângerii sale din 20 octombrie 2014.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis parțial acțiunea. S-a constatat încălcarea de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a termenului legal de 30 de zile privind examinarea plângerii din 20 octombrie 2014. S-a respins acțiunea depusă de Mocanu Serghei către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal în partea ce ține de anularea ca ilegală decizia nr. 165 din 24 iulie 2017.

Prin decizia din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Mocanu Serghei și a fost menținută hotărârea din 09 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La adoptarea soluției sale instanța de apel a invocat că instanța de fond a ajuns la o concluzie justă și întemeiată precum că Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, interpretând eronat prevederile art.27 alin.(3) din Legea cu privire la protecția datelor cu caracter personal nr.133 din 08 iulie 2011, nu a examinat plângerea în corespundere cu normele legale și nu a emis o decizie motivată, dar i-a răspuns prin scrisoarea nr.02-07/1416 din 07 noiembrie 2014 (f.d. 16 verso).

Din sensul normelor de drept menționate, în urma examinării plângerii. Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, urma să emită o decizie motivată, care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit, decizia fiind comunicată părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii.

Instanța de apel a relatat că în speță, plângerea a fost înregistrată la 20 octombrie 2014, iar decizia a fost emisă abia la 24 iulie 2017, circumstanță în care se constată depășirea termenului de 30 de zile, prevăzut de lege, pentru emiterea deciziei.

Instanța de apel a menționat că concluzia instanței de fond privind necesitatea admiterii cerinței reclamantului și constatarea încălcării de către Centrul National pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a termenului legal de 30 de zile, privind examinarea plângerii din 20 octombrie 2014, ca justă și întemeiată.

Instanța de apel a relatat că decizia nr. 165 din 24 iulie 2017 a Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, a fost emisă de un organ competent, în virtutea atribuțiilor acordate prin lege, cu respectarea procedurii stabilite.

Prin recursul depus la 27 mai 2019 Mocanu Serghei a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art.195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei integrale la 15 aprilie 2019 (f.d.177), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia.

Prin urmare, recursul declarat la data de 27 mai 2019 se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a

temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mocanu Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mocanu Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Mocanu Serghei se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru